

A „KELET” és a „SPORT”
előfizetési díja együtt:

vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 frt.

Félévre 8 frt.

Negyedévre 4 frt.

Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével, a „Sport” minden vasárnap.

Szerkesztői szállás:

Főttér 4-ik szám hvá a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTEKESEB CÍKKEK DÍJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, 1877. jan. 30.

(?) A képviselőház szünetel, a miniszterek Bécsben, az ország feszült várakozásában, minden gondolkodó aggódo bizonytalanságban, nyomott kedéllyel s a pessimismus felé hajolva — csupán az ellenzéki s különösen az u. n. conservatív lapok ujjongó, széles jó kedvükben — imé a helyzet signatúrája.

Csakugyan különös egy isten teremtese ez a magyar! Előbb tulteremnykedő, aztán vérmesen elbizakodott, majd meg minden reményből kivetkőzött, egész a kétségbeesésig aggodalmas, evel még meglevő erejét is elvesztvén. Pedig, ha elején kevesebbet remény vala, az előtt csekély eredmény sem állana oly éles elentétben vágyakozásainak ábránd-képeivel s így csalódása sem lenne oly nagy, kiábrándulása sem oly keserves s evel sokkal több módja maradna ereje kihasználására is.

E jellemző vonások azonban kizárólag csak a közön-éges és valóságos magyar tulajdonai; a pallérozott, világlatott és salondalaj udaságos valóságos transformatión menthag keresztl s a blasirt máz, mely „mivelt” airt ad nekünk, ugy elföldi s talán meg is semmisíti ama durva vonásokat, hogy ember legyen a talpán, a ki e pallérozotakon csak nyomait is föltudja ismerni, hogy valaha még magyarok is lehettek.

Valóban szeretnők látni azt az embert, ki conservatív lapjaink mostani magatartásában valami magyart fölfedezni tudna! Oly nyugodtsággal szemlélik a külpolitikai válságos helyzetet, mintha csak arról volna szó, hogy a szomszéd tisztelteti a ténsasszonyt 5 kis mérték kávéit követ kölesén; oly kapva-kapnak a kereskedelmi, vám és bank-egyezség minden új nehézségen, mintha csak Bokhara pénzügyeiről beszélésének.

No persze, nagy naivitás tőlünk még azt várnunk, hogy e jól iskolázott — vagy talán kiölt — idegek meg is ránduljanak, a midőn a haza legvitálisabb érekeiről, talán egész jövőjéről van szó. Hiszen csak bizták volna rájuk a dolgot, ők egy kézfordítással elintézik vala az egészet. Igaz ugyan, hogy még eddig elő homály fedi az alkudozások folyamatját; igaz, hogy a hírlapok hozzávételein s nem igen megbízható hirtelésein kívül semmi támaszponttal nem rendelkezünk következtetésünk számára (hanemha, ilyenek tekintjük az „Übredés” minapi táviratát, hogy „Ő felsége hosszasan beszélgetett Sennye bárával”) — de azért, mégis egész merészséggel bizonygatják, hogy ők sokkal jobban el-

végezték volna az egészet, mint ez az éheltelen Tisza Kálmán.

Csak az a különös, hogy senki sem hajlandó e bizonygatásuknak hitelt adni; csak az a különös, hogy bármekkora legyen is csalódásunk — vérmes reménykedéseinkhez képest — midőn a valóságra fogunk ébredni, még akkor is az lesz erős meggyőződésünk, hogy akármilyen keveset tudott a mostani miniszterium „taktikájával” kivinni, még is, e kevés is sokkal, de sokkal több, mint a mennyiben a mi konservatívaink Bécsben szemben készségesen kialakultak volna. S a nemzetet e meggyőződésében a konservatívoknak nemcsak multja és tradíciói erősítik meg, hanem épen úgy az a tény is, melyet megczafolhatatlan ők magok nyújtanak, a midőn hű és meddő kritikájuk negatív teréről istenért ne lépne nek s oly átláthatatlan homályba burkolják magukat, terveiket és elveiket (ha vannak ilyenek) hogy a kíváncsiak és tudakozódók képtelenek e tekintetben a semminél is kevesebbel beérni.

Pedig lám, milyen könnyen juthatnának most többségre, kormányra s így abba a helyzetbe, hogy honboldogító „elveik” megvalósításával megmentsek a hazát s ezt a szerencsétlen és a szabadelvűség posványába csábitott nemzetet. Im! nem kellene egyéb, mint a kereskedelmi, vám- és bankügyben előállaniok mentőszemlékkel s a nemzet azonnal sorakozni — fátyolt vetve a multakra — a honnemtó párt köré s a történelem úgy jegyező föl neveiket, mint a kik a haza iránt balhatatlan érdemeket szereztek maguknak.

Valóban nem szép a mi konservatívainktól, hogy ezt a kínálkozó alkalmat meg nem ragadják, — s mi egész bizalommal kérjük, hogy ismert szerénységüket félretelve, siessenek honnemtó eszméik napfényre hozatalával s a nemzet örök haládjára méltó föllépésükkel!

A keleti kérdés.

Orosz trónválság.

Orosz trónválságát szólnak a legújabb hírek, melyek szerint a cárevis most még inkább, mint valaha, az ó muszka és háborus párt hatalmában van. E párt nagyon érzékenyen veszi a diplomatiának a konstantinápolyi konferentián valott kudarcát. Alexandrovics Sándor trónörökös, mikor hírt vette a konferencia kudarcának, így szólt: „Ez Oroszország megbecsületlenítése, melyet tőlünk nem szabad.” A trónörökös és ó muszka párt azon nézetben vannak, hogy inkább egy vesz-

mi nekét tűn egy-két óra műve lesz nekem napi kutatásokba kerülni volna.

Bizván hogy a közügynek, melyet te oly régóta szolgál szíven áldozatot hozni nem vonakodol, megújtom kérésemet s változatlanul vagyok édes Zsigó.

Kolozsvárt decz. 17-én 1856.

tisztelő barátod

Gr. Mikó Imre m. k.

Br. Eötvös József gr. Mikó Imréhez.

Méltóságos gróf ur!

A magy. academia egy külön Történelmi Bizottmányt rendelt ki a magyar historia lappangó és kiadatlan kuforrásait kinyomozására és kiadására.

E Bizottmány a Történelmi Táron ki vül, mely kisebbszerű kufői közleményekre van rendeltetve, egy nagyobb gyűjteményt készüln megindítani Magyar Történelmi Emlékek kezim alatt, mely három osztályban fogja a nevezetesebb kiadatlan kufitokt közölni és pedig:

az I. osztályban Történetirókat,

a II. osztályban Okmányírókat,

a III. osztályban országgyűlési irományokat és naplókat.

Ezek közül a II. osztály első kötete a Cseh János által összegyűjtött, Fehér György codex Diplomaticusában nem található Arpád kor szaki okleveleket tartalmaz. S ezt, valamint a Történelmi Tári, az academia saját költségén eszközli.

A I és III osztályra is vannak az említett Bizottmányunk készületei. Amabba Brutus János Mihály kir. történetiról a XVI és XVII századok országgyűlési actái vannak száma. Azonban a két osztály megindítását most még az academia nem győzővén, én mint a Történelmi Bizottmány elnöke, bátor vagyok Exellentiad

tett bábura, mint ily csufos diplomatiái kudarc által megvárásról béke. A trónörökös rábeszélte atyját, a cárt, hogy a birodalom s a dynasztia érdekében mondjon le a trónról s a cázár ezt — hír szerint — el is határozta volna.

Riszties jegyzéke.

Riszties szerb külügyminiszter jan. 4-én egy jegyzéket intézett a hatalmak belgrádi ügynökeihez, melyben a fegyverszünetnek a török részről állitotag elkövetett megsértéséről panaszodik. A törökök e szerint még a conferentia ülési alatt elfoglalták a Szerbia délnyugoti határán levő Szalach falut s két szerbet elfogtak. Ezenkívül több jelentéktelen esetet sorol föl, melyekben a törökök a fegyverszünetet megsértették s köri az ügynők közvetítését, ez esetek ismétlődésének megakadályozására. Szalach falut s a törökök által elfogott 2 szerbet visszasaadatni kívánja.

Gorcsakoff visszalépése.

Gorcsakoff is visszalépni készül. Párisi orosz hivatalos körökben, melyek — természetesen — összeköttetésben állnak pétervári mérvadó egyéniségekkel, az orosz követekhez legközelebb egy körjegyzéket intézend, melyben összegezni fogja saját husz évi diplomatiái működését — s ez lenne a visszalépő diplomata hatyüddala. — Mintegy 14 nap alatt végbemenne a személyváltozás és Gorcsakoff helyére Ignatieff lépne; — s ez összesen az orosz trónválsággal.

A czeplédi küldöttség Kossuthnál.

Turin, jan. 24.

(Véga.)

Mi a hazameneleti óhajást illeti, nem teljesíthetem s én felhasználom az alkalmat a dolgot tisztázni. A váci választásnál egy kifejezést használtam, mely Börszörnyit is tönkre tette; ezt fel akarom deríteni. Ha a fejedelem nem osztrák császár volna, hanem csak magyar király idegen érdekek nem lennének, a magyar király magyar politikát üzhetne, a magyar kormánytól az ország java szempontjából történhetnének az intézkedések. De nekem oly intézmények nem kellenek melyek az ország érdekei ellen vannak; ha Ferencz Főzsef pusztán magyar király lenne, létezőm a hűség-esküt s megtartanám hűségem loyaltással. Azért említem ezt, mert a nyilvánosság organumai szememre vetik, hogy haza nem menetelem az engesztelhetlen gyűlölet jellegét viseli. Azt hiszem önk szavaimból az ellenkezőről győződhetek meg. Én a fejedelem állását az ország érdekeivel összeférhetlennék tartom. Az adózási rendszer, bank- és vámkérdésekben, a közg. minden ágában ign ritka eseteket kivéve eltérő, ellenkező érdekeket képviselnek.

figyelmét e historiai vállalatok tudományos és nemzeti nagyságára fordítani, s azokra Exellentiad hazafui részvételt kérve kikérni. Nem áldozatot, de ismétlem, részvételt kérem. Háromivenként t. i. XII kötet kiadása van szándékban, mindenik körülbelül 25 ívre terjed. Megindítható e vállalat, ha 300 hazafi találkozik, ki a három évi cyclosura aláír, s egyszersmind évenként egy-egy folyamra előfizet. Ára egy ily évfolyamnak 4 vastag kötetben, mintegy 100 ívvel, tíz forint (6 kr.) számítván egy-egy évre!

Kérem tehát Exellentiadat, hogy engem minél rövidebb idő alatt részvételeiről az ide mellékelte lap aláírása és hozzáam beküldése által bizonyossá tenni méltóztatnér. Milyelt e vállalat elégséges részvétel által biztosítva lesz, az munkába fog vétetni, s Exellentiad általam, tudositatván, az előfizetés beküldésére felkérétni.

A vállalat ily módón alapított névsora minden folyam homlokán ki lesz nyomtatva.

Kedvező választát, s ez ide mellékelte lap betöltését újra kérvén, mély tisztelettel vagyok Exellentiadnak

alázatos szolgálja,

br. Eötvös József, m. k.

Pesten, aprilis.

Gr. Mikó Imre b. Eötvös Józsefhez.

Nagyon tisztelt barátom!

Szivem teljes örömmel értesülve az Academia „Magyar Történelmi Emlékek” kiadását illető elhatározott szándéka felől, sietek az iránti részvétem némi tanusításául, engem nagyon megtiszteltető felszólításod következtében, az ahoz mellékelte lapot aláírva idezárni.

Mondhatlanul sajnálom, hogy lejövetelem alkalmával távol létem miatt Pesten sem tiszteletlek s személyesen nem lehetök szerencsés kife-

Azon érdekeket értem, melyeket a hatalom egy formulázott, hogy a hatalom előtt minden érdekek háttérbe kell vonulni; ez nem lehet. Ez nem lehet cél Magyarország életében, még oly kérdéseknél sem, mint a közigazgatás, bank, vám-kérdés. Én a magyar nemzet állami függetlenségének képviselője vagyok; letéteményese egy szent ereklények; hogy azt az utókor számára megőrizzem. Én ezt nem rendíthetetlen kötelességérzet fogtatására teszem. Ha rendíthetetlenül állok helyemben, az nekem a hazafui kötelesség parancsolja. Az események ha nem találtnának alapot, melyre én állásomat elbagyjam, megérdemelném, hogy minden magyar áttokkal illessen. Az én elveim elternek az emigratióból hazatértektől. Azon zász zót tépném szét, mely az ország boldogságával össze nem fér. Ne követeljek kérem: itt nem személyes önfeláldozás forog fen! elveszteném a rendelkezhetőséget.

Nem hiszem, hogy Czepléd város értelmes polgárai közül egy is ringassa magát azon hiedelemben, hogy velem az osztrák császár alkuba bocsátkozzék. A mostani viszonyok, a keleti bonyodalmak, igaz, hogy végzetesek, de a hatalom irányzatának megváltoztatására befolyással nem bírnak. S ekkor nincs ár, melyért én segédkezet nyujtanék a magyar nemzet öngyilkosságához. Mi történt volna, ha a képviselőseget elfogadom? az országgyűlés meghallgatnák és leszavaznák. Arra volna szükség, hogy a nemzet a többséget oly irányban állapítsa meg, melynél a nemzet céljait kiviheti. Három alkalom volt itéletet mondani s ez mindig a nemzet törvényes jogai ellen történt; a nemzet többsége háromszor ráütötte bélyegét a közbeségves állapotra. Ily helyzetben én lejárnám magamat s nullificálnám azon tehetséget, melylyel a hazának hasznára lehetnék.

Én nem tagadom, hogy az én haza menetelem bizonyos körülmények közt multamnál fogva nyomatlak bírja; kár volna azt a kártyát, melyet a nemzet Kossuthban bir, elveszítegetni; méltóztassanak meggyőződni, hogy határozatomat a politikai tapintat és józan gondolkodás vezeti, s így most haramonnem nemcsak nem szabad, de nem is tanácsos.

Azt hiszik, hogy meghírást várnék, hogy hontalanságom keserűségét honnammal felcseréljem? Tudják önk, mi a honvágy?

Ezt csak abban lehet kifejezni, hogy fájlallem, testem, mindenem, vélem virraszt a fájdalom az éjjeli esendában, velem kell fel, velem van munkámban, hogy mellemre álljon, ürmöt vegyitsen italomba s keserűség élelem szük falatait, én tudom mi a honvágy.

Volt nekem egy jó barátom, Újházy László. Én ide Oltaszországba, ó Amerikába száműzte magát a hontalanságba. — Erőt vett rajta a honvágy, és felsőhajtott. Gyermekoi azt mondták:

jezni irányodban azon határtalan tiszteletet melylyel vagyok Tisztelt barátom

alázatos szolgáló

gr. Mikó Imre, m. k.

Kolozsvárt, sept. 11-én. 1856.

A KIS MAMA.

Franczia elbeszélés.

Irta:

ESLYS CAROLY.

VI.

Jeffs bátya.

(Folytatás.)

Az ifju összerázkodott, s dühösen felkiáltott.

Jeffs bátya hozzá rohant s intett neki, hogy legyen csendesen.

S miután a kicsi eltűnt szemelől, halk hangon így szólt:

— Gondold meg fiam, gondold meg az istenért, hogy a béke meg van köve s mi pedig kezesekül vagyunk oda dobla! Csak egyetlen szídalom egyetlen fenyegetés fellázíthatná a telep hevesebb vérü ta-jait ez idegen ellen. S ugyan mit használna az? Ujabb menykő csapás lehetne az reánkneve!

— Önnék igaza van szólt az őrmester; vannak bolondságok, melyek csak azon esetben megbecsülhetők; ha az ember egyedül önmagát veszélyeztetni általuk.

Most Mina szólt bele a vitába.

Hirdetési díjak

Határoz hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bolygédi minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppoldi Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Bekhaus ten Wallzeile 86.) Hasenstein et Vogler (Wallbischgasse 10.) Rad. Basse Publicitaten Bureau Budapestben. Hasenstein et Vogler hirdetés köz. Irókája. Weiss Már hirdetések felvételi irod. Bécsben Wallzeile 18. és Budapest szervitátor 5. sz.

Nyitási díjak

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

„menj haza!” — mellére tított és azt mondá: „lát az a kisbíró — a lelkiismeret, még ezt a keveset is elakarják tőlem venni!” — Mit tett? Főbe lőtte magát. — Nemde tragikus legombolytása az életnek? — én kérem az istent, tartsa meg a lelki erőmet, hogy ne vágják elé az élet törvényeinek.

Várjuk el, mit hoz a jövő; álljuk meg a helyet, mely számunkra ki van jelölve. Jézusszávaiként: hagyjakot most békét nekem, mert így illik nekünk. A mi tisztünk minden igazságot betölteni. — Én is azt mondom önöknek, Tartásnak meg jó emlékeikben!

A nagy szónok előadásában, mely márszáz-ezereket lelkesített, néha a benső küzdelemnek oly mély fájdalma rezgett, hogy a küldöttség számos tagja hangos zokogásban tört ki. Mindnyájunk szemeiben könnyek rezegtek. Kossuth maga is néhány sor könnyeit törölte. A nagy hazafi szava tiszta és csengő, hangja erőteljes s az előadás keresetlensége és kerekdedsége most is olyan, hogy ezen szónoki külsőségekben is, még most is a művelt világ első szónokai legelszéhez sorolható.

E beszéd után Simonyi bemutatta a czeplédi küldöttség tagjait, valamint a hozzájuk csatalkozott körösieket. — Kovács czeplédi küldött átadott egy 48-iki formára készült kalapot Kossuthnak, melyet neki emlékül Reinitz Samu budapesti kalapos küldött, így akarván a 48-iki eszmék emlékének áldozni s Kossuth iránti tiszteletének adni kifejezést.

Saját szerű véletlen folytán a Kossuthnak kalapot küldőnek rakára épen a Deák-utczában van. — Kossuth köszönettel fogadta a megemlékezőst, azonnal feltette a kalapot, a mely teljesen illett. Még 3 óra hosszat maradtunk Kossuthnál, a kinek lakását megtekintettük és ritka gyönyörű nővényekben gazdag kertjét gyönyörrel szemléltük. Kossuth elindulásunk előtt mindnyájunkkal kezett szorított s utánunk kendőjét lobogtatta.

Itász ezredes Kossuth házában előreszében lakik családijával. Csak öt találunk Kossuthnál. Fiai Ferencz és Lajos kitűnő mérnökök nem voltak atyjuknál.

A Deák-ünnepély a m. tud. Akademiában.

A m. tud. akademiának Deák Ferencz emlékeztetőre tartott közlését a részvétel imoposán nagysága a nemzeti kegyelet legemlékezetesebb ünnepi közé sorozzák. Nem a külső pompa jelezte az ünnepély jelentőségét, hanem a megjelentek főnye s nagy száma. A királyné nevében Festetics Mária grófnő jött el; a miniszterek közül ott voltak Tisza, Széll, Szende, Wenckheim, Péchy, Trefort, Perczel; ott voltak Haynald őrszek, Horváth Mihály, Ghyezy Kálmán, Majláth

— De hát önnék anyja? apja? azokról egészen elfeledkezik? Elfeledkezik mindazokról, kik őnt oly igen szeretik?

S így szólva nyájasan nyújtá felé kezét.

— Jó Minácska ne haragudjék reám! mondá Gáspár, elérzékenyedve.

Éppen, mert azon sok szenvedésre s bábá-natra gondoltam, mely Krisztinát s önköt érte, lettem oly dühössé. A bosszuszomj; a végzet akarta így!

S az ifju gyorsan távozott.

— Ej! ej! szólt Jeffs bátya fejét megcsóválva, jó volna figyelmeztetni Jakab barátunkat, hogy tartsa szemmel fiát. Nagy nagyon kellene csalódnom eddigi tapasztalatomban. vagy az őrmester szemében fellobbant sötét tűz, valamely újabb vész bekövetkeztét jelent nekünk!

Mina, kit e jóslat elrémített, kisértett az ifju után, hogy visszahívja őt.

De Gáspár már eltűnt volt szem elől.

VII.

Nem fog halál történni.

Minát nyugtalanság fogta el, visszautat munkájához, de a tü reszketéi ujjai között.

Egyzserre csak a nélkül, hogy észre vette volna közeledtét, egy fekete alak állt meg előtte.

Az új telep lelkésze volt az érkezett.

— Gyermekem, szólítá meg a lánykát, egy igen kényes ügyben biztak meg engem, hogy ved beszélek.

— Ki adta a megbízást, tisztelendő atyám?

— Egy idegen, egy német uraság. . . Tán láttad is őt itt elé menni az imént.

— Igen: s aztán?

— Nő ez ur egyik azok közül kik megvették a Knaht testvérek vas hamorát tudod az elászt. Most fizette le érte az utolsó részletet. Mint mondja, szeretne ez összeghez egy

György, sok előkelő tisztviselő, az akadémia kitűnő tagjai s nagyszámú fényes község. Az előkelő asztalt gr. Lónyay Menyhért, Csengery Antal, Arany János és Gyulai Pál foglalták el.

Gr. Lónyay megnyitó beszédében kiemelte, hogy Deák Ferencz ragyogó példát adott nemzetünknek az önzetlen hazaszeretethez. A másik jellemvonása, mely erőt kölcsönöz Deák Ferencznek, a jogtisztesség volt. A harmadik irány, melyet egész életén át és minden viszonyok közt követett a rendíthetetlen hűség volt a király iránt. Deák Ferencz államférfi nagyságának legnagyobb bizonyítványa továbbá azon belátás, melyet axiómául állított fel, hogy Magyarország fenállásának biztosítására elkerülhetetlenül szükséges a monarchia fenntartása, a kapcsolatnak Ausztriával megőrzése, megszilárdítása. Magyarország számára ma sincs más és helyesen nem is képzelhető más politika, mint a melyet a nemzet apáinktól öröklött, de melyet Deák Ferencz emelt minden következményeivel érvényre. Deáknak és pártjának az 1867-ki kiegyezés legfőbb alkotása. A mai kor feladata tehát Deák munkáját tovább fejleszteni és tökéletesítenie, megőrizni. Beszédét azzal végezte, hogy nemzetének jobbat nem kívánhat, minthogy kövesse Deák Ferencz politikájának főbb irányelveit. Legyen a magyar nemzet oly rendíthetetlen hűséggel a király és dinasztia iránt, mint ő vala; legyen a hazaszeretethez oly buzgó, kitartó és emelkedett, mint elhunyt vezére; ragaszkodjék alkotmányához oly szilárdul, hogy senki és semmi attól el ne csábítsa, védelmezze jogait mindenkor, de maga részéről is teljesítse pontosan, a mire magát kötelezte. Ez lesz a legszebb hála, melylyel Deák Ferencz emlékének áldozhatunk.

Előzáróval fogadott beszéd után Csengery Antal olvasta fel Deák Ferenczről írt művét. A nagyszabású beszédből megemlítjük a következőket:

Államférfiúi képessége iránt olyan nagy, olyan általános volt a vélemény, a minővel a párt egy államférfia sem dicsekedhetett, népszerűsége tetőpontján sem. Senki sem birt a pártban nagyobb tehetséggel a vezéri szerepre. Ha pártívei között olykor ellenvélemények nyilatkoztak, nem így kezelt azokat elhallgatni, hanem meggyőzni vagy megnyugtanni törekedett. A lelkiismeretesség ébredtartalása pártíveiben és a nemzetben volt legfőbb törekvése. Deák a népszerűsége távolról sem adott anyit, mint az ellenzék hírlap vezére, de nem is kicsinyítette azt annyira, mint Széchenyi. A szabadság szeretetét mindenkor ajándékos mérsékelt Deáknak, a mely enyhítette annak heves-ségét, a nélkül, hogy gyengítette volna erejét. Tartozkodó volt tévovázás nélkül. Meggyőződésből és lelkiismeretességből kerülte a szélsőségeket nem félelemből. Békészerető volt, nem félték, az ügyért aggódó, nem személye miatt. Erélylyel és szilárdsággal védte az 1848-iki alkotmányt a hatalom ellen, mely azt megtagadta. A védelmi harc alatt is lehetőleg a törvényesség terén hajított maradni. Forradalmunk alatt Kossuth képviselte a sértett jogérzet hoszuját az ingerült haza szenvedélyt; Deák a védelmi harc törvényességét.

Washington egyszersége, szive nemes és nagylelkűsége Franklin kedélyességével párosult Deáknak. Öszinte, egyenes lelke legkevésbbeszerette a ravasz embereket.

Deák elismerte, hogy politikájának a kockázattal merészség politikája, hanem az óvatosság; de — ugymond — nem félték, hanem erőnkhez és helyzetünkhöz van mérve. A harcban gyakran szükséges a merészség, de köztanácskozáskorban inkább szerette a szilárdsággal párosult óvatosságot.

másikat is csatolni azok számára kik a Rosenwaldba való betérés által szenvedtek.

— Dehízs azok éppen mi vagyunk tisztelendő ur.

— Ugy van. A Knab testvérek ez ügyben mit sem akartak igazítani, s mialatt a számadások rendbe lettek hozva, az idegen eljött hozzám, hogy velem értekezék a dolog felől. Érted most?

— Nem. Nem értem miről van szó.

— Akkor világosabban fogok beszélni. Hallgasd végig szavaimat kis lánykám. A szakasz legénységét, mely falunkat megtámadta, ez urnak egyik társa vezényelte, ki azon felül rokona is. Hogy semmit el ne titkoljak előttem azt is, hozzá teszem, hogy részemről azt hiszem ő maga volt azon kérdés egyén. Nem látunk rossz indulatu embernek, valóban egészen meg volt hatva. Azon tiszt, mint mondá — ki tüzet vezényelt, midőn megtudta, hogy ketten is estek áldozatul, a család atya és anya: egészen magán kívül volt, lelkét szálamon töltö el, s a lelki fordulástól nincs nyugta azóta. . . Boldognak érezni magát, ha az árvák, mintegy kárpótlásul elfogadnának tőle. . .

Mina nem hagyta bevégezni a mondatot, szavába vágott a lelkésznek:

— Pénzt! kiáltott fel. Még merészelnek pénzt ajánlani fel nekünk!

A pap szeliden hallgatásra intő őt.

— Engedd megjegyeznem gyermekem, hogy nemcsak egyedül te vagy az érdeklőt fel, és hogy a háboru vagyoniilag merőben tökre tett benneket. . . Gondolj fivéreidre, nővéreidre. . . jogodon áll-és az ők nevében is visszautasítani az ajánlott kárpótlást?

— É joggal, felelt büszkén az árva anyám

E nagyszabású s egy kötetre terjedő mű felolvasása 3 órán át tartott; egy nagyobb részletét Szász Károly olvasta fel mert Csengerinek pihennie kellett.

Csengery előadását számos helyen a tetszés nyilvánulása szakták felbe; leghangosabb volt a tetszésnyilvánítás, mikor Csengery hangsúlyozta, hogy az 1848-iki év nagy vívmányait nem csupán azoknak kell köszönni, kik a világrendítő zavarok közepette szédtek az éret gyümölcsöket.

E beszéd után Tóth Kálmán költeményét olvasta fel György Vilmos. Hosszas tetszészaj kísérte a hangulatteljes költeményt, mely hazafiai szívből jött s hazafiai szívekhez szólt.

Szász Károly ódája következtét most, melyet lapunk tegnap számában már közöltünk. A költemény előzáróval fogadtatott.

A program kimerítése után elnök röviden szólt a hallgatósághoz, az akadémia nevében köszönetet mondva a nagy részvételért.

BELFÖLD.

V. hunyad 1877. jan. 24.

(Tánczvizigalom a kaszinó javára)

Tekintetes szerkesztő ur!

Városunkban e hó folytán történt élénkobb mozgalmakat regisztrálód teljes tisztelettel kérem sziveskedjék becses lapjában alábbi soraimnak tért engedni.

V. hunyad város értelmisége, nemzet, és valószínűség nélkül, a 4 év óta fenálló „polgári olvasó egyesület”-ünk közgyűlésén egyhangulag elhatározta az egyesület életképeségével szemben némely oldalról felmerült akadályokat, oly szép egyetértéssel alakultunk meg, hogy rövid pár nap alatt 30-ról 56-ra nőtt fel a tagok száma.

Az egyetemi választmányi gyűlésen építés Schults József és Veress Sándor az „egyleti könyvtár” tulajdonába szives lévén 15—20 kötet jó olvasó könyvet felajánlani, egyetemi jegyző Butsy Béla indítványa folytán a jelzett könyvtár gyarapítására f. hó 20-án zártkörű táncz estély rendeztetett, a rendező bizottság az igényeknek megfelelő, hivatásának megfelel, a helybeli és vidéken kívül még Déváról is szives volt számos tánczkezdővel „átjönni” mely utóbbiakat a helybeli fiatalok mindig örömmel fogadják körében; hogy a közönség kedélyesen mulatott, igazolva van azon körülmény által is hogy a szépművészet fiatalok ki világos viradig lejtett a táncz termében.

A belépti díjakból 99 frt folyt be, melyből levonva a kiadásokat meglehetősen összeg maradt a könyvtár javára; e hó 22-én tartott választmányi gyűlés a könyvek megvásárlása céljából bizottságot küldött ki, ugyan ez alkalommal járásbíró Pornya Sándor ur indítvány folytán, az olvasó egyesület megvásárolta Ő Felsége a Király és Királyné olajfestményü mell képét.

Ha Schults Josef ur ki a jótékony czélok érdekében többször is fáradozott, szives leend a könyvtár javára a helybeli dalárda egy dal-estélyt rendezni, mely könyvtárunk ez évben szép könyv gyűjteménnyel dicsekedhetik.

H u n y a d i.

Torda, 1877. jan. 29-én.

(Vidéki színészet. E. Kovács Gyula ur vendégszerelése.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó hó 28-án lépett fel először E. Kovács Gyula ur a tordai színpadon, Nyéki János szintársulatánál, „Don Caesar de Bazán” színműben zsufolt „ház” előtt. . .

Ha a valódi művészet követelménye az,

felruházott engem. „Te fogsz engem helyettesíteni” így hangzott utolsó óhaja. Mielőtt eltávoztunk hazáról, kimentünk testvéreimmel a temetőbe, hol atyánk vele együtt pihen, és ott sirjoknál, ismételtük meghagyásait melyeket halála óráján tett. . . Gyermekei ujjában is felfogadták, hogy mindenben engedelmeskedni fognak s betölteni a haldokló kívánságát. . . A Krisztina és Fricz segélyével majd csak fel nevelem a kisbabeiket, s később ezek is dolgozni fognak s lassan lassan azon leszünk, hogy helyreállítsuk a családi hagyatékot esett csorbát. . . Külömben nem fogadtott e minket a telep is oltalmába, nem néző gyermekeinek?

Ez már aztán oly segély, melyet bátran el lehet fogadni!

— Az igaz! válaszolt a lelkész, hanem fontold meg mégis. . . Hátha nagyocská öszegről van szó? hogy menyinyiról, azt nem tudom, nem kérdeztem, csupán az előleges kérelemmel jöttem hozzád. Ismét elfog haladni itt az ablak előtt.

Csak egy jeladás kell, s azonnal ide jön. . . Akarod-e?

— Nem akarom! válaszolt Mina oly határozottsággal, mely nem tűrt ellentmondást, nem, lelkész úr.

Egy atya, s anya kiontott vérének nem lehet visszavásárolni. . . Ugy érzem a pénz szerencsétlenségét hozna nekünk!

— De hátha a ti nevétekben ajándékozna el?

— Kinek?

— Valamely földünknek. . . Azoknak, kiket az öregeség vagy a nyomor oda át tartoztatnak, s nem jöhettek felünk.

— Oh! mi azt illeti arra szívesen mondok igent!

hogy a színész mindég a helyzetnek, a körülményeknek megfelelő igaz hangot kell hogy eltallálja, akár az öröm, s fájdalom, a harag, a bosszú s annyi más „lelkies vivő” érzelmeiket kelljen is festeni játékaiban; hogy — játszon — egész benső kedély világunk szemléltetővé tétessék; hol a szívünk kincseit leássuk, a hol élünk kell, a vagy éppen nem élünk, hol a forrás van, miből áll életünknek árja foly, vagy végképp kiapad” (Schakspeare): akkor el kell ismernünk azt, hogy K. Gy. ur élénk és kifejező játéka művészi-e-g-e-s-z volt; a mely folytonos érdeket birt kelteni a „hatásos jelenetekben” nem nagyon bővíthető darab iránt, s többször derült hangulatba hozta közönségét.

Azt a hatást, a melyet művész vendégünk játéka előidézt, eléggé bizonyíthatja a nyílt jelenetekben meg-meg ujló taps, s a minden felvonás utáni többszöri kihívás.

S mintha színészeink is K. Gy. emelkedett szellemétől lettek volna illetve: Pásztori (Don Jose) Csetri (Don Piedró) gondall játszódtak. Nyékiné (Lazaril) kicsiny szerepét jó kedvvel adta. Tóthnének (Maritana, utcazi énekesnő) egy kissé több tüzet, érzést kellett volna hogy szerepébe öntsen; megleltünk volna teljesen elégedve, de így is kielégítő volt.

A többi szereplők is mindent megtettek mi tehetségüktől kitelhetett.

Ma Björnson „Csöd”-jében, s holnap (jan. 30) Schakspeare „Othello”-jában fog még fellépni K. Gy. ur, a mely utóbbiban — kedves emlékeket hagyva hátra — egyszersmind bucsuját veendi Tordától.

E két előadásról majd többet.

N. A.

Fogaras, jan. 26. 1877,

(Nőegyleti dolgok.)

Ne fies bók, s nem hiszégés a mi nem mesterségem, hanem élettapasztalatom mondatja velem, hogy a népek nagygyá lehetőségében gondviselészerű szerep jutott a nőnem számára, s — jó részét azon hibáknak, melyek már nem egy nemzetet temettek el: a nőnem rabszolgá volt okozta. A szépre, a jóra, nemesre fogékony női szívnek üdvös befolyását a népek és egyes családok életében minden nap történelme bizonyítja. Aztán midőn a férfit az álladalom, az egyház, a politikai küzdő, a tudomány igazságainak kezelése a család s az élet gondjai teljes mivoltában igénybe veszik: kire marad a fájó sebek bekötözése, a hulló könnyűk letörése, a szegények vigasztalása, munkaképtelenek gyámolítása, utczára kidobott árva gyermekek gondjainak fölvesés, ha nem a nőnem éppen arra teremtetett könnyöről szívére, a nőnem társadalmi működésére?

Fogaras művelt hölgykorszorja is átértette magasztos elhivatottsát; kipótálta a férjek társadalmi mulasztásait, egyesületi uton felkarolni, ugy szólván magukéva tenni a szegényügyet a családokban és az iskolában. Még 1874-ben alakult városunkban a jótékonyozású nőegylet, mely azóta csendesen és kezdetre való tekintetből kis körben ugyan, de áldásosan folytatja működését, Levelező köteleességünk legszebbikét teljesítjük s a valódi érdem irknti elismerésünk kellő adóját rójuk le, midőn a fogarasi nőegylet mult évi működéséről e sorokban megemlékezünk.

Az alapítótársági díj 10 frtban állítatván meg, az első felhívásra legott a következő urhölgyek lettek alapítók: Spillauer Kárglyné, Bruszt Lajosné, Pleskott Györgyné, Páncsél Károlyné, Tóth Józsefné, Herszényi Lászlóné, Rákosi Józsefné.

— Tehát felhatalmazol engem megmondani neki, hogy nem gondolsz átokkal rá?

— Ön mások iránti türelemre, s elnézésre tanított engem, az ők bűnök bocsánatjéért is fogok imádkozni. . .

Egy kocsi közeledése hallzott az uton felfelé.

— De azért feledni nem tudok! . . tette hozzá élénken. Ő az! Nem akarom látni őt. Nem engedje ide belépni.

A lelkész kisértet a házba.

A kocsi csak néhány lépésre volt még, s csendesebben hajtott.

Egy fogadó kéz mozdulat tudtára adta a bádnai katonatisztnek, hogy ne állapodjék meg a ház előtt.

Hanem az isten szolgálja közeledvén a kocsihoz ismételhette neki haladás közben a tiatal leány szavait.

Azután mielőtt bucsut venne a Jakab és Terézia lányától, hozzá lépe szóltan megindulással ölelte meg s mondott áldást rá; nem birta szavakban kifejezni eljárása fölötti megelégedését.

Mina még magához sem tért egészen zavarából, midőn Fricz jókedvűen jelent meg a küszöbön.

Nővére megszólította őt:

— Höl jártál tekerőg?

— Hisz tudod kis mama! a műhelyben nem levén ma munka nap, nem te ádtál-e engedelmet, hogy rákászni menjek? . . Halommal nyúzósg az a „nagy szikla” melletti tóban, s éppen onnét jövök. Még Gáspárral is találkoztam ott.

(Folytatása következik.)

zsefné, Herszényi Kálmánné, László Jakabné, Fülöp Elekné, Szász Károlyné, Taglicht Regina Zságoni Matild, Schul Henrikné és Zakariás Józsefné. Hogy e szép kezdetnek hosszu sora leend, ismerve nőink jó szívét és akárhánynak kedvező anyagi helyzetét: szabadon remélünk.

Az egyetnek a mult évben — főbb pontokban — következő bevételai voltak:

a) alapító tagsági díjakból . . . 150 frt.
b) évdíjasaktól . . . 124 frt 6 kr.
c) tánczvizigalomból . . . 166 frt 49 kr.
d) kamatokból . . . 40 frt.
e) vegyes bevétel . . . 45 frt 60 kr.

Összes bevétel volt . . . 526 frt 15 kr.

Ebből a mult év január havában a házi szegények közt kiosztatott . . . 114 frt 50 kr.
december havában . . . 140 frt.

a fogarasi hat népiskola előjárásának, a szegény tanuló között kiosztatód tanszerek beszerzésére kiadott . . . 72 frt.
vegyesekre . . . 9 frt.

Összes kiadás volt . . . 335 frt 50 kr

mely szerint maradt a nőegylet pénztárában a évről . . . 190 frt 65 kr.

Ehez számítván az 1875-ik évről megmaradt pénztári készletet . . . 491 frt 70 kr.

tészen a nőegylet ez évi vagyona 682 frt 35 kr, melyből kamatra kiadott 10 % mellett 500 frt, a többi 182 frt 35 kr, pedig a pénztárban van visszatartva oly szándékkal, hogy a jelen farsangon megtartandó álarcsos bál jövedelmével összesítve tökéltessék. A nőegyletnek célja ugyanis az első ezer forint tökélt mielőbb felmutatni, az államgazdászok ama hitében élvén, hogy a második ezer forint előteremtése már nem kerülend oly nagy fáradságba.

Nagyon helyesüljük az egyesület tökéltelési akaratát; a jövő titkait sűrű fátöl takarja, hamarabb megjöhetnek mint hinnők: a „nem szeretem” napok. A socialis működés hosszu sorban veszi igénybe a buzgóság filléreit; a jóakarát követ esztendeit akárhányszor váltják fel a lehetetlenség sovány évei, s ekkor a megakartított tőke kamatai fogják lesimitani a házi szegények, tehetetlen aggok gondredős homlokait.

Sok fardhatatlan, tevékeny tagja van az egyesületnek, kik az évdíjak fölcsúszásában s a báljegyek elárutításában egzségűk kockázatásával is buzgolkodnak; de bocsásának meg nekem, ha itt a nyilvánosság terén is leróvam a közelművés legőszintébb adóját az egyesület minden tiszteletre méltó elnöke Spillauer Károly cs. k. ezredesné ő nagysága irányában; kinek az ég anyai örömköket nem adva, ellenben földi vagyonban bővön részeltette: a nép szegényeinek vigasztalásában keres kárpótlást a megvont örömköért. A nemes szívű urhölgy tevékenysége gazdag eredményt ígér e parlag mezőn, s a siker iránt annál biztosabb lehet, mennél páratlanabb az a népszerűség, mely honleányi erőnyekben gazdag szive által társadalmuk minden rétegében magának kiérdemelt.

Ü g y b a r á t.

Torda, 1877. jan. 27.

(A farsang.)

(S.) Reggel 6 óra. Az étteremben a férfi közönség egyre nő, vérvörösen, verejtékesen tántorog székét keresni, pihenésre. Fülünket megütik az induló hangjai s eszünkbe jut a levelező köteleesség; följegyezni, kik voltak, hogy voltak és milyenek voltak. A ruhátlanon keresztül utat törve bemegyünk a bálterembe — nincs senki! Nő már most segits drága emlékező tehetség, azaz hogyha ismernéd is valamennyit. Ott egy karszékből ül Feri barátom, előtte a földön egy nagy elveszett vagy eldobott bokréta, mereven és folytonosan nézi (de bizonyára nem látja) a szépen fölűstött haj kibomlóva konyit a cirok-seprűhöz, homlokán száradni készülő az illatos pomádéval vegyes izadság, ő pedig teletorokkal ásit olyant, hogy a falra ragad az árnyéka! Megmozgatom. Te, ki volt az a szép nő sárga ruhában, kivel a második négyest táncoltad? Nem sárgában, zöldben volt. . . R . . . Irma. Hát az a kis barna fehérben, a kit épen te vezettél be? Nem fehérben, zöldben volt az is. . . K . . . Mari. Aztán az a szép magas szőke a kivel annyit sétáltál, halvány rózsaszín selyemben? Nem rózsaszínben, zöldben volt, K. Netti.

Jézus Mária — ez mindent zöldnek látott vagy lát. Előbb azt hittem, hogy emlékezetem csal, már most jövök rá a valóságos csalódásra, hogy én benne bízza, még jobban csalódom, mint magamban.

Hanem, hogy rózsaszínben volt bizonyos vagyok benne. Jól emlékszem (ha nem is találkoztam) annak tapodtam le az uszályát.

De a bálban kikerülhetetlen. Az uszályoktól nem hogy táncolni, lépni sem tud az ember biztosan (s kivált éjféli után mikor szemei és lábai is gyöngyöbék a —fáradtságtól), mi aztán sem olyan rövid, hogy könnyen kikerülni, sem olyan hosszu, hogy fölfigni lehessen, az olyan uszály akárhova való, csak bálba nem.

De ha divat! Ez az az a sárkányfog, melyet ha kitépnék, kettő nő helyette.

A paradiesomi fűgefá levél, mármá 30—40 méterre nőtt ki magát.

Tordán egy egész farsangon összesen 3 bál van, a három bálnak kétrendbeli közönsége. De s

három bál tökéletesen elég arra, hogy az édes papák és a kedves (farsangon édes kedves) férjek erszényének talentumát, s a papák és férjek istenfélelű türelmességét kemény próbára tegye. Mikor egy köntös 100—150 frt s még csak nem is köntös, mert derékon fölül nem sokkal ér, (divat!) és ahhoz még mi minden nem kell, egy egész áru-jegyzék.

Daczára azonban mindezeknek, a tordai bállok nagyon szépen, várakozáson felül sikerültek. Az első bál 20-án a polgári társalkodó-é volt. Az a fesztelen egyszerűség, pezsgő jó kedv, s az alig 5 percznyi szünetek miad azt bizonyítják — hogy jól mulattunk.

Csütörtökön 25-én volt az uri kaszinó és a nőegylet bálja. Ez az egyedüli, a mit egy hívnak „fényes bál”. S valóban az is, de azért nemcsak fényesen itt is a legjobban mulattunk, s hogy fényes volt, nem mulattunk, inkább zsebünk érezt. Annyi szép és kedves nő együtt Tordán ritkán látunk s nem csoda, ha az én Feri barátom bál után is mind zölet látott, vak lett szemében vagy szívében-e nem tudom.

Ott volt öv. Ferenci Sándorné, Kovács Netti urhölgy (mindenké azt sugta szomszédjának: ez a bálkirályné; magunk is oda szavaztunk) dr. Volff Gyuláné, Szentkirályi Gézáné, Siménfalvi Lászlóné, Kovács Jánosné, Pál Geróné, Csegezi Mihályné, Létai Károlyné, urasszonyok, Bláha Vilma, Lukács Lila, Solymosi nővérek (Polyanból) Harmath Vilma, Medgyesi nővérek, Bogdánfi nővérek, Finta Jolán, Réner Ida, László nővérek, (Keresztesről) és még sok annyian, kiket február 3-án a tűzoltói bálban is ott szeretnénk látni. Addig is jó időtöltést kívánunk.

A dieu.

A dévai állami tanítóképződe ügyel a nyilvánosság előtt.

Előadja Réthi Lajos Hunyad megye tanfelügyelője.

III.

A „Madzsar Jánoson történt méltatlanság.”

(Vége.)

De talán csak valamely ellenséges kéz szította a vádaskodást! Hát az igazgató tanács jegyzőkönyve miért vannak tele az igazgató intézkedéseit ros zaló határozatokkal, a minisiteri rendeletek miért ros zalásokkal, feldásekkal? Akkora portentum még sincs Madzsar János, hogy ennyi s ilyen tényezők méltónak tartásák mesterséges összeesküvést szervezni ellene.

Hát nekem mért ne volna mindegy, hogy Sándor Domokosnak vagy Madzsar Jánosnak neveznek-e valakit? Nyolcadik esztendeje már, hogy száz meg száz ember tanítói működésének ellenőrzése tartozik hatáskörömbe, s bizony nem legeznek, a hol vakarni kell; de azért még Madzsaron s egy pár pajtásán kívül senkinek sem jutott eszébe, hogy akár igazságtalannak, akár önkényesnek hirdessen.

Be is fejezem már fejtegetéseimet, a mely még látszatától is irtózik annak, hogy Madzsar János ellen intézett polemikának tekintessék. Célja volt egyszerűleg felvilágosítani azon tisztességes embereket, a kik egy imételve hangoztatott és megezőfólasra mostanig nem érdemesített rágalomnak hitelt adtak.

Kérdezheti, a ki ezen sorokat átolvasta, hogy mi a magyarázata azon feltűnő következtetésnek, hogy ugyanazon Madzsar János, a ki előbb a dévai képezdét románabba akarta tenni, egyszerre csak megfordult és dakorománának hirdette.

Utalhatnám a kérdéset azon tünényre, hogy vannak emberi természetek, a melyek vagy hiszelkednek, vagy rágalmaznak, de közből az őszinte igazság ösvényén nem tudnak maradni.

Utalhatnám, hogy vannak, a kiknek feltűnési viszketegők akkora, hogy a Diana templomát is felgyújtják, ha máskép célt nem érhetnek.

Nem maradok azonban ezen általánosságoknál, a melyeket a szóban forgó jelenségre alkalmazni nem szándékom; hanem szolgálók egy konkrét tényre, a mely elég lesz feleletül.

Madzsar János egy darabig okvetlenül el akart menni. Addig tehát mentől románabba volt a képezde, annál kevésbé volt alkalmas annak vezetésére ő, a ki románul nem tudott.

Egy időn túl azonban megszerette itt maradni, s minthogy a román nyelvet nem tudta, a képezdét kellett magáéoz alkalmazni.

Hogyne fogott volna ehhez hozzá, tűzzel vasal, mikor annyi magasztalást aratott érette néhány gyorsan itélő zsurnalista részéről.

Ezen zsurnalistáknak szolgálókné befejezésül két igazsággal:

Egyik az, hogy ném mindig a kiabálónak, s tanfelügyelővel szemben nem mindig a tanárnak vagy tanítónak van tényleg igaza.

A másik az, hogy a dakoromanizmust nemcsak azok teremtik és fejlesztik, a kik titokban olálkodnak, hanem azok is, a kik oktanulni falra testik az ördögöt.

Irtam Déván, 1877. Januárius 20-án.

Réthi Lajos.

Logi rovat.

Semmitőszéki döntvények.

20928-876. Az 1874. 35. t. c. 53. §-a az intévényekre nézve oly kizárólagos intézkedést, mely szerint a felek attól, hogy a fennálló gyakorlat-hoz képest ily beadványukat a járásbíró által elintéztessék elzárva volnának, nem foglalván magában, azok elintézése a bíróság által meg nem tagadható.

Legfőbbítélőszéki döntvények.

8805-876. Az árverésen megvett ingatlan tulajdonjoga, vevő részére meg nem állapítható pusztán az árverés ténye következtében, hanem szükséges, hogy az árverési feltételek teljesítése igazoltassék (ideigl. törv. szab. 143. §).

A tulajdonjog bíróság meg nem állapíthatván, az árverési vevő kártérítési joga az illetők ellenében fennmarad, a mennyiben a végrehajtást szenvedetteknek, vagy helyettük fizetéseket tett, vagy az eljárás bíróság mulasztása folytán károsodott.

Semmitőszéki döntvények.

24288-876. Azon kérdés megvételése, hogy az idézetek a megnevezett cég tagjai-e, s hogy irányukban a kereseti jog együttesen vagy személyenként érvényesíthető-e, nem az illetékes, hanem az ügy érdemének eldöntéséhez tartozik.

Törvénykezési statisztika.

A Vajda-hunyadi k. járásbíróóság ügyforgalmi kimutatása 1876. évről.
A személyzet áll: járásbíró, 1 al-bíró, 1 írnök és 2 díjnyokból.

A polgári és büntető ügyi beadványi jegyzőkönyvre érkezett szám 5455. a m. évről hátraléba maradt szám 176, lett összesen 5631. A f. évről elintéztetett 5631, hátralékban maradt 0.

Polgári ügy.

A m. évről hátralékban maradt 140, a f. évről érkezett 1043, lett összesen 1183, ebből végleg elintéztetett: ítélettel 412, végzéssel 340, eggyessel 326, összesen 1078, f. évről folyamatba maradt 105.

Folyó ügyek:

A m. évről hátralékban maradt 0, a f. évről érkezett 533, elintéztetett 533, f. évről hátralékban maradt 0.

Fellebb viteli ügy:

Felterjesztetett a semmitő székhöz 10 a II.-od és III.-ad bíróságához 56, összesen 66.

Leérkezett a semmitő székhöz 9. A helybenhagyó 4, el-vagy visszautasító 9. A II.-od bíróságtól, helybenhagyó 33, megmá-sítót 10, feloldó 3. A III.-ad bíróságtól; helybenhagyó 4, megmá-sítót 4.

Örökösödési ügy:

A m. évről hátralékban maradt 625, a f. évről érkezett 57, lett összesen 682, a f. évről befejeztetett 183, folyamatba maradt 499, mely ügyek ingatlan vagyont tárgyzván, közjegyzői kezelés alatt vannak.

Bűnvádi ügy:

A m. évről hátralékban maradt 106, a f. évről érkezett 351, lett összesen 457, a f. évről elintéztetett 417, a f. évről hátralékban maradt 40.

Kihágás: a m. évről folyamatba maradt 96, a m. évről érkezett 297, lett összesen 393. Elintéztetett: vizsgálat megszüntetése által 259, marad hátralék 32.

Folyó ügyek:

A mult évről ájtott 0, érkezett 153, elintéztetett 153, marad hátralék 0.

Fellebbviteli ügy:

Felterjesztetett 75.
Leérkezett: helybenhagyó 30, megmá-sítót 9, feloldó 4.

B) Bűnvádi a m. évről hátralékban maradt 10, a f. évről érkezett 54, lett összesen 64, a f. évről ellátott 56, hátralékban maradt 8.

Elnökségi ügy:

A m. évről hátralékban maradt 0, a f. évről érkezett 182, elintéztetett 182, marad folyamatban 0.

Említtést érdemel azon körülmény miszerint 1875 évről a mult évre átvitt hátralékok annak tulajdonitandók, hogy a járásbíró 1875 október 1-től 1876. május 30-ig szerencsétlen lábtörés okozta-fekvő beteg volt; ezt tekintve a kimutatott 1876-évi eredmény a járásbíró ügybuzgalmának s a vezetése alatti személyzet szorgalmának tulajdonítható.

Sürgönyforgalom a kolozvári távirati igazgatóság területén.

A kolozvári m. kir. táviratigazgatóság kerületében fekvő 2 fő-9 tiszti-2 fűrdő és 25 mellékállomás 1876 évi összes sürgönyforgalma és a feladott táviratok után befolyt távirati díjak összege a következő volt.

I. Sürgönyforgalom.

- feladott állami 4880 drb. magán 137, 932 drb.
- megérkezett állami 5603 drb. magán 136,152 drb.
- a feladott és beérkezett szolgálát 33 151 d
- követített 329,410 drb.

Összes feldolgozott sürgöny 646,728 drb.

II. Távirati díjak.

80,137 frt 50 kr.

Az 1875-ik évi sürgönyforgalomhoz képest 71,767 drb sürgöny s az ugyanazon évi távirati díjak összegét illetőleg 4413 frt többlet mutatkozott.

A legnagyobb forgalom esett.

Kolozsvára 230719 drb sürgöny 13746 frt 97 kr. bevétellel.

Brassóra 171,621 drb. sürgöny 12,984 frt 40 kr. bevétellel.

Nagysebenre 54,725 drb. sürgöny 8833 frt 85 kr. bevétellel.

Marosvásárhelyre 24215 drb. sürgöny 6672 frt 91 kr. bevétellel.

Legkisebb forgalom Bereczk távirat állomására 1082 drb. sürgöny 187 frt 10 kr. bevétellel.

Kolozsvárt 1877. januárhó 24-én.

Magy. kir. táviratigazgatóság.

A „KELET” magán-távirata

Feladatott Budapest jan. 30 d. e. 10 ó. 25 p.

Érkezett Kolozsvára jan. 30 d. e. 11 ó. 25 p.

A porta és Szerbia között a békealkudozás megindult a statusquo ante bellum alapján Bécsben. Szerbia részéről Zukics és a porta részéről Aleko basa bíztak meg, a tárgyalások folytatására, még pedig Milán beelgyezésével.

Hírlik, hogy a porta a hátrálékos adót elengedi és csak a jövőre követeli az eddig adót Szerbiától.

Az odessai lap azt írja, hogy Ignatieff inspiratiojára monarchiának biztatta fel a portát az ellenállásra.

A bécsi budgetbizottság a párisi kiállításra előirányzott költséget megtagadta.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. jan. 30.

— „**Tell Vilmos**”, Rossini gyönyörű operája, tegnap (január 29.) ismét igen sikerült előadásban, szépszámu közönség előtt került színpadra. Caravatti ur Tellje foglalta le magának az est dicsőségének országnérszt; gyönyörű, érces hangjának szépségét egész teljességében ragyogattat, melyen nem volt egy fölt, egy árny sem. Minden jelenete, sőt áriája után zajosban tapsolta a közönség s több ízben kihívta. Valóban Caravatti urban olyan megbecsülhetetlen voaz-erőt nyert a kolozvári színház, a milennel Bodorf kivéve, másfél évtized óta nem dicsekelhetünk. Neszveda Anna kisasszony (Matild) hasonlóképp a szokott bravourral énekelte szerepét s őt is sokat tapsolták. A többi magánszereplők: Dálnokiné asszony (Gemmy), Locsarekné asszony (Hedvig), Tóthfalusi (Geszlér), Vidor (Melchelt), B. Szabó Imre (Arnold), Marczel (Walter Fürst) és Dálnoki (Rudi) urak szintén jól megállották helyüket.

— **Az árvaház** választmánya által febr. 5-én a színházban rendezendő mulatság tartja most izgalomban — a gyermeköröket. Igencs, köröket. S miért ne lehetnének nekik is köreik, ha mindjárt nem is oly irányadók, mint nekünk, a nagyoknak, már hogy a felnőtteknek némely körei. Van mindenfelé készülődés, sürgős-forgás, örömteljes várakozás a nagy napra s illetőleg este-tére, mikor ők, a kicsinyek lesznek a szereplő és hangadó személyiségek, néhány óráig legalább. Mint halljuk, a rendezőség buzgalma és a jótékony cél akkora visszhangra talált, hogy a legnépesebb gyermekbárára lehet kilitásunk, a milyen rég óta nem volt. Az est érdekességét emeli az is, hogy a gyermekek beléptijegyekkel külön díj nélkül sorsjegyeket kapnak, melyek 10 óra után apró nyermény tárgyakra sorsjáték lesz. A báltaremmé alakított színház izletesen föl lesz díszítve s két zenekar fog működni. A gyermekek egy mellékteremben előre gyűlnek össze 1/2 8 órákor s onnan egyszerre fognak 8 órákor a terembe bevonulni. Egyszóval igen kedves mulatság várakozik még pedig nemcsak a kicsinyekre, hanem a nagyobbakra is, mert — a mint az általános titkos aspiratiókból következtethetjük — a kicsikék a sorsjáték után a nagyoknak fogják átengedni a tört, melyet aztán a nagyok természetesen tánczra fognak felhasználni.

— **Remmert Mártha** kisasszony, a kitűnő művésznő, a ma reggeli vonattal utazott el Nagy-Váradra, hol holnap vagy holnapután szintén tart egy hangversenyt. Onnan aztán M. Vársá-helyre fog Kolozsváron keresztül átrándulni. A t. művésznő ténnap este több tisztelői s a helybeli sajtó néhány képviselője társaságában a „Nemzeti szálloda” éttermében kiváló érdekléssel hallgatta szinte három órán át kitűnő népzeneiűnk Salamon János életleljes gyűjtő csárdásait és sírórívó népdalait, melyek Remmert kisasszonyt egész lelkesedésre ragadták. A művésznő nyilatkozata szerint még nem hallott eredetiségben kiválóbb és hűvöltebb játékokat, mint a mi derék Salamonunké, ki egész zenekarával együtt ezuttal derekasan kitett magáért.

— **Hymen**. Vasárnap, február 4-én vezet-i oltárhoz Szentkivics Dénes, közhalmi kir. járásbíró, a szép Rivnyák Julia kisasszonyt, a helybeli belvárosi rom. kath. leányiskola egyik tanítónőjét. A násznagy tiszte K. Papp Miklós a nászasszonyt K. Papp Miklósné urasszony fogja

vinni, az egyházi szertartást pedig az apát-plébános, Veszeli K. ur, a vőlegény egykori tanára fogja a főtéri templomban teljesíteni. Boldogságot kívánunk a köteendő új frigyre!

— **A kolozvári** pinceszeregyelet évi rendes közgyűlést január 23-án esti 10 órakor Ham-mel József ur sörszarokában tartá meg, melyen az egyleti tagok oly szép számmal jelentek meg, a milennel még egy közgyűlés sem dicsekedhetett. Az egylet tevékeny elnöke Taufer János ur, megnyitóbeszéde rövid, de tartalmas szavakkal magyarázta az egylet jótékonyaságát és hivatását. Ezután Nagy Gábor egyleti jegyző olvasá fel az egylet mult évi működéséről szóló jelentését. Ezt követte a pénztárnok Hugel József évi jelentése a következő tételek szerint: Pénztári áthozat 1875-ről 1210 frt 7 kr; havidíjak 269 frt 60 kr; 24 drb könyvilleték- és beiratásokból 10 frt 80 kr; kamatokból 109 frt 22 kr, bizonyítványokból 2 frt, 25 kr, egy tánczostély jövedelme 32 frt 66 kr, összesen 1634 frt 60 kr. Kiadás az 1876-ik évről 12 tag gyógykezelése 137 frt 20 kr, egy temetés 25 frt, a két bemedő fizetése 1875-76-ra 160 frt, hírlapelőfizetés 4 frt 5 kr, begé-lyezések 18 frt 50 kr, gyászlobogó 33 frt 70 kr, aprólékos kiadás 7 frt 6 kr. Pénztári átvitel 1877-re 1249 frt 9 kr, összesen 1634 frt 60 kr. Vagyonkimutatás, egy betáblázott kötlevél 1877. évi május 2-ig előre kifizetett kamattal 1000 frt. Iparos kölcsönpénztárban 245 forint 32 krajczár, házi-pénztárban 3 forint 77 krajczár, a tiszta vagyon összesen 1249 forint 9 krajczár. Ezután elnök felkéri az alapszabályok újból kidolgozása ügyében kiküldött bizottságot jelentéstételre, mire Valtér Károly biz. elnök jelenti, hogy a bizottmány ezt nem fejezhette be, kéri ez ügyet a legközelebbi közgyűlésig elhalasztani. Ezekután a közgyűlés elhatározta, hogy egy egyleti orvost választ. Ezt követte Balogh Pál egyleti helyszere-ző beadott leköszönése, mi tudomásul vételt. El-nök kéri egy bizottság kinevezését, a jegyzőkönyv és a pénztári jelentés felülvizsgálására és hitelesítésére. Az elsőre kinevezetelt: Hirschpek Alajos, Pandula Lajos, Schönberger Márton; az utóbbira Budai Béla, Drexler József és Csillag Márton. Ezekután a leköszönött egyleti helyszere-ző helyett, ez állomásnak újból betöltése tárgyalatott. Mire a három pályázó: Balogh Pál, Pandula La-jos és Fleischman Ede közül ez utóbbi szavazat-többséggel megválasztatott. Hugel József az összes választmány nevében leköszönvén, az új választ-mány következőleg alakítottat meg, választás utján közfelkiáltással megválasztaták: pénztár-noknak Hugel József, jegyzőnek Nagy Gábor, va-lasztmányi tagoknak: Bayer Vincze, Valtér Ká-roly, Benkő Ferencz, Pihál Vjörgy, Lehner Zsig-mond, Molnár János, Sauer József, Nagy Ferencz pátogatoknak: Hirschpek Alajos, Gottlich Lajos, Drexler József és Pandula Lajos. Ezzel az al-játulés véget ért, mit egy rögtönzött kedélyes mu-latás jelezett be.

— **Beküldöttek** szerkesztőségünkhez: „Magyar protestáns egyházi és iskolai figyelmező” megjelenik havonként egyszer! előfizetési ára egész évre 4 frt. Szerkeszti és kiadja Révész Imre Deb-reczenben. Az idei nyolcadik évfolyam I. füzeté-nek tartama a következő: A lelkesválasztás ügye Poroszországban. Révész Imrétől. A biblia vallási világnézele. Pápay Imrétől. A socialismus. Dr. Márk Ferencztől. Egyháztörténelmi tárcza, mely-ben Szilágyi Sándortól és Zilinczy Mihálytól ol-vasunk érdekes adatokat. Egyházi krónika. Külön-félék és Irodalmi szemle és könyvészet. — „Deák Ferencz emlékezete” cim alatt a Franklin-társulat kiadásában, csinos kiállításban megjelent a nagy, hazánkba emlékének szentelt f. hó 28-ik akade-miai ünnepélyen felolvasott emlékbeszéd Csengeri Antaltól. A mű, mint szerző minden munkája, emelkedett államférfiúi álláspontból, a leghivobb adatok alapján, Csengeri ismeretes magvas, va-lasztékos stíljában adja vissza „baza bölcsének” majd felszázados működését, melynek zárkővét al-kotmányunk visszaküzdése és újjáteremtése képezi. Ajánljuk olvasóink figyelmébe a kitűnő művet, melynek egyetlen egy hazafi könyvtárából sem szabad hiányozni.

— **Baróthon** február 13-án jelmezes pi-queriquet rendeznek a városház termében, melyre nemcsak a városból, de a vidékről is sokan ké-szülnek. Belépti jegy személyenként 2 frt. Ajánljuk az érdekesnek ígérkező mulatságot a baró-thiak és vidékiek figyelmébe.

— **Szék városában** e hó 19-én történt meg a tisztújítás. — A megyei alispán e hó 15-én Szék városában megjelenvén, a képviselőtűstű-letet, a 16-án végbement választás, s a 18-án az új választott képviselő tagokkal és virilisekkel tar-tott közgyűlés által megalakította, s a tisztújítást 19-ére tűzte ki, melynek eredménye következő: Polgármester: Horváth István, Tanácsosok, Sallai András és Pilep Mózes, főjegyző: Budai Mihály, aljegyző: Kiss Sándor, pénztárnok: Horváth György ellenőr: Posta István, kapitány: Ladányi Benedek, tiszti ügyész, Lukács József.

— **A czeplédi küldöttség** szombat este érkezett vissza Budapestre s mint az elindulás, úgy a visszatérés is, a rendőség beavatkozására és tüntetésekre adott alkalmat. A budai vasuti indóházat is megszállta a rendőség, mely nem en-gedte meg az ünnepélyes, tömeges fogadtatást s drabantokkal kísértette a küldöttséget. Utközben a rendőség eltűlt a Kossuth-nóta énekelését, a mért ezt némelyek intonálni kezdték, azok elfo-

gattak. A czeplédi küldöttség a Hungáriába ment, a hol „a függetlenségi párt” adott a küldöttség-nek lakomát, melyen számos áldomás mondatott. E lakomáról a küldöttség kérelmezte a főkapitány-ságnál az elfogottak szabadon bocsátását: de kérelme elutasított. Az elfogottak másnap reg-gel szabadon bocsátattak. — Egyszersmind fölem-lítjük, hogy miután az egyetemi tanács B.-Pesten betiltá az ifjuság minden tüntetését, a rendőség e tilalom alapján, eltöltötte a konstantinápolyi küldöttségnek, az egyetemi ifjuság részéről kezdő-ményezett ünnepélyes fogadtatását is.

— **Egy anyagylkos** pórét tárgyalta mult szombaton a bécsi esküdtszék. Hackler Rai-mund, 23 éves kömvéslegény megfojtotta 65 éves anyját, hogy elrabolhassa pénzét. A rab-lott pénzből, mely 20 frtból s a megfojtott anya jeggyűrűjéből állott, két napig mulatott s e két nap éjjelen ugyanazon ágyban aludt, mely alá anyja holttestemet dugta volt. Negyednapra föjle-lenté magát a törvényszéknél, hol minden megindulás nélkül beszélte el véres, szörnyű tettét. Kö-től általi halálra ítélték.

— **Sajtóhiba**. Lapunk vasárnapi számá-nak vezércikkébe a negyedik kikezdés második sorában az az értelemzavaró sajtóhiba csuszott be, hogy „párkörtöskedés” helyett „pénzkörtöskedés” állott, mit im ezennel kijavítunk.

— **Báró Wenckheim Béla a hely-zetről**. A képviselőház elnökének egyik legkö-zelebbi ebédjén br. Wenckheim Béla a sok kívánc-sinak, ki a helyzetre nézve kérdéseivel ostromol-ta a következő adomával válaszolt: Egy vak kol-dus, meg egy hajcsár ült egy kétkerekű taligán, melyet egy számár húzott fölfele a hegynek. Egy-szerre csak a számár megállt, és nem tudott mo-zdulni sem előre sem hátra. „Üsd a számarat job-ban!” kiáltá a vak koldus. A hajcsár pedig ütöt-te kegyetlenül. A szegény számár eme elkesere-désében neki rugaszkodott, s olyat rántott a tali-gán, hogy minden kötél elszakadt bele, s a tali-ga szélesbességgel kezdett szaladni lefelé a hegyen. „No, most megyünk pompáson!” ujjongott a vak. — Eddig az adoma. Világos előttünk, hogy br. Wenckheim Béla a vak koldus alatt a közvéle-ményt, az irgalmatlan hajcsár alatt a kormányt akarja érteni: igen de hát akkor ki a — szá-mar? — Így beszél a ezt kérdezi a „Kelet Népe”. Nekünk pedig eszünkbe jut egy másik anekdota. Luther a dogmatikában a világ teremtetéséről tra-dál. Egy bölcs hallgató azt a fogas kérdést vett föl, hogy hol volt az Ur isten a világ teremtetése előtt? Luther egész nyugodtan válaszol. Egy magyarfa berekben s veszőt vágott az ilyen bal-gatag kérdéseket tevők számára. Ajánljuk ez adomát a „Kelet Népe” becses figyelmébe.

— **Az ex-szultán, Murad** egészségi ál-lapota az ntolsó időben javult. Ereje kezd lassan visszatérni, miután étvágya megjött és az álmat-lanság nem kinozza. Leleki állapota azonban még mindig zavart. Magában zárkózott, szófukar, de azért néha-néha felvillan agyában egy gondolat, mely úgy látszik, folytonosan foglalkoztatja őt. Nemrég egy zongora-darabot játszottak előtte, melyt ő maga szerzett, s melynek hallatára most egészen elalált. Midőn magához tört, e két szót mondá orvosának: „Tschok tokundu” (nagyon meghatott.) Ezután ismét visszaesett apathikus állapotába. Teljes felgyógyulásához semmi reményt sem kötnék.

CSARNOK.

Párisi különféleik.

Páris, jan. 23.

(Egy öt évvel ezelőtt meghalt férjnek megjelenése, midőn megmérgezett nejének koporsója a templom-ban beszenteltetik. — Egy holt testtel egy ágyban fél éjen át. — Mennyit meg egy levélhordó 30 év alatt).

(Br. d'A.) Egy mysterius dráma képezi most Párisban a közbeszéd tárgyát, melynek egyes részletei oly titkoszerűek, rejtélyesek, hogy Emile Gaborian vagy Ponson du Terail alájuk írhatnak nevűket.

Ezelőtt vagy öt évvel Monsieur Dollé meg-halt özvegyének oly vagyont hagyva, milyen fölött fejedelmek is ritkán rendelkeznek.

Madame Dollé akkor körülbelül 45—48 éves lehetett, mit külső megjelenése legkevésbébb sem árult el, mert ő- miként mondani szokás, jól volt konzerválva s a két kor közti nőkhöz lehe-tett sorozni, kik az elsőből nem tudnak kibonta-kozni s fölhasználnak minden lehetőségedszközt az átmeneti időköznek minél hosszabbra való meg-nyújtására.

Habár ő nem volt egy Dejaset, egy Ninon de L'Enlos, kik az ifjuság kecses üdeségét 70—75 éves korukig meg tudták őrizni s a férfivilá-gban ekkor is hódításokat tenni, mint 18 éves korukban, azért Madame Dollé, mint már mon-dám, jól konzervált külsejével képes volt még mindig kedvező benyomást gyakorolni a férfiakra, ha az illetők mindjárt nem tudták volna is, hogy ő annyi és annyi milliónak boldog birtokosa.

Szép majesteticus termete volt s oly iz-lésseljességgel tudott öltözködni, mint színházaink bármely divája, mindezek után mondanom sem kell, hogy férje halála után találkoztak elegendő, kik vigasztalni óhajtották.

A sereg udvarló között ő M. urat tüntette ki bizalmával, (ki mellesleg mondva, egy 38 éves szép, daltás külsejű férfiú volt), rövid idő alatt

igen intim barátság fejlődött köztük, M. ur a madamenak elisei palotájába költözött s úgy éltek egymással mint férj és feleség.

Hogy a madamenak ezen nyilvános liaisonja nem igen tetszhetett leányának s ez utóbbi férj-nek, az magától érthető; annyival inkább, mert joggal tarthattak attól, hogy M. ur a beléje bo-londult madamenak millióiból fog igyekezni talán a valamikénnél többet is mohón tátongó zsebeibe changeirozni.

Leánya s ennek férje ezért szemrehányáso-kat tettek neki, minék folytán egymással össze-zördültek s öt év óta az anya nem is érintkezett többé leánnyal.

A madame többször a restaurantokban szo-kott étkezni, a mult héten szintén az olasz bou-levardon levő egyik éstabilizeménbe jött s itt kü-lön szobát kérve, elkészítette étlapját. Midőn majd ebédét elvégezte volna s annak árát 48 franc 80 centimeban a garconnak át akarta adni, fájdal-mas göröcsöket kapott, úgy, hogy félholtan laká-sára kellett szállítani, hol 40 óra mulva meg is halt.

Kedvese a háziorvoson kívül senkit sem bocsájtott a haldokló ágyához, midőn leánya meg akarta látogatni, M. ur kiutasította a házból.

Madame Dollé temetési gyász-szertartása nagy fényvel lett inscenizrova, egyik belvárosi templom fekete posztaló bevonva, midőn a ha-lottas-kocsi itt megjelent s a koporsót beszentelés végett az egyházba vitte, következő mysterieuse eset adta elő magát.

A tömegből kilépett egy férfiú, kit a jelen-lők közül száznál többen az öt évvel ezelőtt meghalt s eltemetett Dollé urnak ismertek föl, komor tekintettel a koporsóhoz lépett, gesticulatio közben érthetelen szavakkal mormogott s mielőtt a megrémült népség magához térhetett volna, ész-revélenül ismét eltűnt.

A megrémülték egy része elfutott, a rend-őség értesítetett az esetről s itt el lett határo-za a szertartás félbeszakításával a holttestet a kórházba vinni fölboncolás végett, mert az imént leirt mysterieuse eseten kívül titkos értesítés ér-kezett be, mely jelenti, hogy a madame mérgezés folytán halt meg.

A boncolás alkalmával a titkos jelentés alaposnak bizonyult, a madame csakugyan meg-mérgeztetett.

A vizsgálat folyamatban van, az itteni tár-sadalomban pedig különféle variatiókban kering ez a rémtörténet, melynek titkoszerűségét senki sem tudja megfajteni.

A rendőségnek eddig még nem sikerült azt a titkoszerű egyéniséget fölfedezni, ki, mint már közlém, oly feltűnő módonban lépett a koporsóhoz s kiből száznál többen a meghalt és eltemetett Dollé urat ismerték föl.

Azok, kik hajlandók mesés dolgokat elhinni, azt mondják, hogy a meghalt Dollé fölkel sir-jából és megmérgezte nejét, mert leányát kíta-gadta.

A fölvilágosodott ember szeme mosolyg ilyesmin, de, hogy magyarázza ő meg magának azt a titkoszerű megjelenést, a kik benne a meg-halt Dollét fölismerték, e kimondást hit alatt ismételték a rendőség előtt.

M. ur a Madamenak kedvese pedig a rend-őségnek odanyilatkozott, hogy veje mérgezte meg, mert utóbbinak tudomására esett, miszerint a Madame e napokban a közjegyzőnél egy vé-grendeletet akart csinálni, melyben vagyonának legnagyobb részét M. urnak kívánta hagyomá-nyozni élethossziglan hasznélvezettel.

Mások meg M. urat gyanusítják a mérge-zés elkövetésével.

E két gyanusított még nincs letartóztatva, mert az eddigi gyanukok elégtelenek a rendszá-bálya, de azért a vizsgálat folytatatik ellenők.

És a meghalt Dollénak titkoszerű megje-lenése?

Ha e mysteriosus drámának homálya kissé jobban meg lesz világítva, ismét visszatérnénk e tárgyra.

(Vége köv.)

Nemzeti színház.

Kolozsvárt, szardán január 31-én. 1877.

Bérlet. 113. sz.

A JÓSLAT.

vigjáték 5 felvonásban.

Kezdeté 7 órakor.

Napi árak: Közép páholy 5 frt. Alsópáholy 4 frt. Felső közép- vagy betűs páholy 3 frt 50 kr. Felső páholy 3 frt. Emelati erkélyek 1 frt 50 kr. Földszinti támlaszék és alsó erkély 1 frt. Földszinti 1-ső rendű zártzék 1-6 sor 80 kr. Földszinti 2-od rendű zártzék 7-13 sor 70 kr. Földszinti állóhely 40 kr. Karzati számozott ülőhely 40 kr. Karzat 20 kr.

Távirati tudósítás bécsi

Beyer M. és társa Bécsebi VASZON-ÉS FEHÉRNEMŰRAKTÁRA

és menyasszonyi kelengyék és fémernemű nagytelepe.

Kolozsvárt, főter Tauffer-ház, 8. sz. (KRASSOWSKY-tele bethelyisése).

RAKTAR A TENGHEREN TULI SZALLITÁSRA.

GYÁR: Gottwehrgasse, 1-ső szám.

Trütsch, Corso, 607.

ugyanazon gyári árkakon mint bécsi raktárunkban árultunk.

Asztalok, melyek csúszkák e piactérnek mindegyike és a juttatásuk által magának hívott, felmunka minden önk.

csakvált, s csak annyit emelünk ki, hogy minden munkát végre, s tetsző nem nyert, vagy nem teljesen alkalmasan és nemcsak kőből,

teik, hanem kiváltképpen az ére, fizetett teljes pénzösszeget vissza is adatik. — Ezen önkénytelen elváltatásunkat biztossággal szolgálhat

minden vendék: (3-10)

telkiismeretesen jutányos árainkat.

Határozott árak: Teljes MENYASSZONYI felszerelések 250-2000 frig készletben vannak.

Méremenyiségek és minőségük, jóllátás, vállalkozás, s néha hányó 1/4 méterért a fizetett ár visszatérítik. — Meghírák bécsei

gyárunk számára elengedhetetlen és a legfontosabb idő alatt feltétlenül szükséges.

gyári árkakért.

Á R J E G Y Z É K:

Jó Chiffonból, ábránd munkával

2 ft 50, 3 ft 50 kr.

Himzett ékezetekkel 4.50, 6.60.

Uzállyos ruhák ábránd munkával

ékezetekkel, vagy anélkül 4.50, 5, 6,

7.50, 9.

Alébrutak zsinorbarchetól, sima 1.50,

2, 2.50.

Himzett garinaggal, vagy Piquével

diszítve 3.50, 3.80.

Női háló felöltők.

Jobb Chiffonból, egyszerű 1 tr.

" ábránd munkával 1 ft 60.

" himzett ékezetekkel 2, 4.50.

Zsinor barehetből, sima 1.20, 1.75,

1.90.

Himzett garinaggal, vagy Piquével

diszítve 2.90, 3.20.

Uri ingek.

Legjobb angol Chiffonból sima, vagy

rúncos 2, 2.50, 2.75, 3.

Jó hollandi, vagy rumburgi vászonból

3.80, 3.50, 4.

Uri alsónadrágok.

Legnépszerűbb rumburgi vászonból 1.50,

1.80.

Legnépszerűbb rumburgi vászonból fran-

zia Corzettel és gombokkal 1.80,

2.20.

Női alsó szoknyák.

Himzett garinaggal, vagy Piquével

diszítve 2 ft 50, 2.75.

Egyesztettek 1 ft 60 kr., 2 ft.

Női alsó szoknyák.

Egyesztettek 1 ft 60 kr., 2 ft.

Beyer M. és társa Kolozsvárt, főter 8. sz. Tauffer-ház.

4. Szent István királyról Szabó Imrétől.
5. A megbüntetett férj. (Spa ioyol tréfa).
6. Az alligator.
7. Fiamnak. Arany Jánostól.
8. Kenyérmezei emlékek.
9. Kedveltebb 10 népdal.

Jaj be szenny az a maga kendője.
Csak titokban akartalak szeretni.
Csak engem ugat a kutya messziről.
Maros víze folyik csendesén.
Megvirad még valaha.

Nem hallottam soha ily bús barangszót.
Fogadásom tiltja szeretni.
Valamit sugok magának.
Jaj de magos ég, a csillagos ég.
Igazán, igazán, ne járass magad után.

10. Mákony, s a new-yorki nők mákony klubbja.
11. Pipás kántor.
12. Egy állatszeliidő megmentése a haláltól.
13. Az erdély. népelethöl. Népismeri rajzok Sándor Kálmántól.

- IV. A husvéti Neptun.
14. Gróf Sándor és lovagremekjei.
15. Katyaringós selyem kendőm. Népdal.
16. Alkohol-írály. Angol szöveg után.
17. A talajt megmunkáló eszközök.

- I. Forgató és porlasztó eszközök.
- II. Rónázó és a talaj összenyomására használt eszközök.

18. A fák nyavalyái.
19. Utravaló egész életre.
20. Adomák.

Bélyeg illeték fokozati tábla. Kamatszámítás mutató-tábla, cselédbért s árendát mutató tábla. A királyhágón innen és néhány tulra eső vásárok betűrendben és hónapok szerint.

Hirdetések.

E dús tartalmu naptárnak ára 30 kr.

Irodai fali naptár az 1877-dik közönséges évre.

Legnagyobb ivrét, katolikus, protestáns, ó-hitű és izraelita naptárral, bélyeg-illeték fokozatokkal és Erdély törvényszéki felosztásával.

XVIII. évfolyam. Ára 30 kr.

Különösen ajánlom ezen évről-évre nagyobb pártfogásban részesült naptáromat a t. cz. megyei és városi közegek, hivatalok, törvényszékek és mindenféle irodák, valamint a t. cz. közönség szives figyelmébe, mert arra törekedtem, hogy csakis

a czélnak teljesen megfelelő naptárt bocsássak a t. cz. közönség rendelkezésére.

Gazdasági zseb-naptár 1877-re.

VII. év folyam.

Szerkesztő tulajdonos Kodolányi Antal.

Ára 2 frt.

Az „ATHENAEUM“ nagy képes naptára az 1877-ik évre.

KRI-KRI naptár

az ideges évszázad 77-ik esztendejére.
Sirva, kacagva írta GIL BLAS. Ára 80 kr.

Iparos naptár 1877-ik évre.
Szerkeszti Gelléri Mór. Ára 50 kr.

Ügyvédek, körjegyzők és bírák zsebnaptára az 1877. évre.
Szerkeszti Kovács Ferencz. Ár 1 frt 50 kr.

Új honvéd naptár 1877. évre
(együttal katonai naptár.)
Szerkeszti Aldor Imre. Ára 60 kr.

Falusi gazda naptára 1877. évre.
Szerkeszti Máday Izidor. Ára 80 kr.

A Nép zászlója naptára 1877-re.
Szerkeszti Aldor Imre. Ára 40 kr.

Ne vessünk,
mulattató naptár a gyönyörűséges 1877-iki esztendőre.
Megesinálta vala egy asztromókus. Ára 40 kr.

Protestáns új képes naptár 1877-ik évre.
Szerkesztette Dúzs Sándor. Ára 50 kr.

Borászati naptár 1877. évre.
Szerkeszti dr. Nyáry Ferencz. Ára 80 kr.

Jegyzék napló mindenki számára 1877-re.
Ára 1 frt 20 kr.

Dr. Joh. Nep. Vogl's Volks-Kalender 1877.
Redigirt von Dr. August Silberstein. Ára 65 kr.

Épen most jelent meg s Stein János

könyvkereskedésében Kolozsvárt kapható:
DEÁK FERENCZ EMLÉKEZETE.

CSENGERI ANTALTÓL.

Elmondott Deák Ferencznek a m. tud. akadémia által 1877. január 28-dikán tartott emlékünnepe.

Ára 1 frt.

Ugyan csak

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt kaphatók következő 1877-iki NAPTÁRAK:

Erdélyi nagyobb képes naptár 1877-re.

Tiszti-czimtárral ellátva. Ára csak 60 kr, postán küldve 66 kr.

A dústartalmu naptár-részen kívül a tiszti-czimtár tartalma következő: A felelős m. k. kormány, horvát-szlavon-dalmát miniszterium, m. k. állami számvevőség, m. k. curia, a budapesti és m.-vásárhelyi kir. ítélőbírálk, m. k. kincstári jogügyek igazgatósága Pesten, az erdélyi földtehermentesítési alap-igazgatóság Budán, a királyhágón inneni kir. törvényszékek és járásbíróságok, m. k. bányai igazgatóság és m. k. jószágigazgatóság Kolozsvárt, a kolozsvári m. k. pénzügyigazgatóság az alant adó- és vámhivatalokkal, az erdélyi m. k. postaigazgatóság kerület postahivatalai és postamestereivel, a kolozsvári m. k. távirai kerület fő- és mellékállomásai, m. k. katasteri és m. k. építészeti hivatalok, m. kir. körjegyzők, a királyhágón inneni megyék, szab. királyi és mezővárosok közigazgatási tiszti-czimtára, a kolozsvári m. k. tudomány-egyetem, kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézet, a Kolozsvárt létező hitfelekezeti tanodák, állami tanintézetek, népiskolák, óvodák és magán-növeldek, kereskedelmi és iparkamarák Brassóban és Kolozsvárt, az erdélyi gazdasági-egylet, kolozsvári pincoze-egylet, bankok, kölcsön- és takarékpénztárak, biztosító társaságok. A „kolozsvári kalauz“-ban közli a helyt létező köz-mívelődési és jótékonyági egyleteket, a helyt lakó orvosokat, ügyvédeket, irodalmi és iparvállalatokat, azok közül a nevezetesebb czegeket főlemlitve.

Erdélyi képes kis naptár 1877-dik közönséges évre.

18-dik évfolyam.

TARTALOM:

1. Naptár rész: katolikus, protestáns, görög és izraelita naptárral.
2. A felséges királyi pár.
3. Az óriás leányka. Irta Gyula Pál.

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

Intés! (2-5)

„VICTORIA“ biztosító társaság

Kolozsvártt (alapított 1865-ben.)

Forgalmi kimutatása: (1875 dec. 31.)

Összes bevételek kezdettől (1865)—1874 év végéig o. é. 19,606,023 ft. 99.

Bevétel 1875. évben 2,602,042 „ 73.

Összesen: 22,208,066 ft. 72

Kifizetett károk kezdettől (1865)—1874 év végéig o. é. 6,680,656 ft. 27.

Kifizetett károk 1875-ik évben o. é. 793,469 ft. 47.

Összesen: 7,474,125 ft. 74.

Kiosztott nyereség kezdettől 1875-dik év végéig o. é. 439,738 ft. 69.

Évi díj bevétel 1,000,000 „ 1.

Biztosításokat fogad el:

- a) tűzkárok ellen, (ha villám-csapás által okozottak is) épületekre, gyárakra, készletekre, ingókra stb.
- b) jégkárok ellen, teljes kárterítéssel;
- c) az ember életére, minden módozatokban, és közvetiti
- d) a túlélési csoport biztosításokat.

A folyamatban lévő széná és gabonakészlet biztosítási idényre különösen is felhívjuk a közönség figyelmé. Biztosítottak ugyanis tűz ellen mindenféle gabonaneműket, asztagokban vagy csűrökben, úgy takarmányok is szabad-eg- vagy fedél alatt.

Nagyobb összegű biztosításoknál, vagy azoknál, kik jégben is biztosítottak és kárunk nem volt, vagy olyanoknál, kik épületeiket is együttesen adják fel — különös kedvezményeket nyújtunk.

Tekintettel továbbá azon körülményre, hogy a cséplőgépek használata naponként általánosabb lett, minek folytán az eleséplés az eddigénél gyorsabban történik, a „VICTORIA“ azon kedvezményt léptette életbe, hogy azon felektől, kik gabonáikat géppel csépeltek, egy havi tartamra is fogad el aránylagos díj mellett biztosítást.

Eleséplés után a biztosítás — ha a rakodási hely és idő bejelentett; a szemre is kiterjed.

Az ügynőkségek utasítva vannak, a közönségnek minden felvilágosításokkal, nyomtatványokkal szolgálni, a biztosításokat felvenni és esetleges kívánságokat ide bejelenteni.

Központi iroda: Kolozsvárt, főter 26 szám.
Vezér-ügynőkségek: Bécs, Budapest, Grätz, Prága, Szeben.
Fő-ügynőkségek: Arad, Brassó, Debreczen, Eszék, Győr,
Kassa, Maros-Vásárhely, Nagy-Becskepek, Nagy-Enyed, Pozsony,
Szeged, Temesvár és Triest.

Vidéki ügynőkségek: a birodalom minden jelentékenyebb helységében. (12)

A „VICTORIA“ biztosító társaság 10 éves működése alatt, kötelezettségének mindég híven és pontosan megfelelvén, bizalommal hívja fel a közönséget, biztosításait jövőre is első sorban ezen tisztán hazai és minden idegen elemétől ment intézet által eszközöltetni.

„VICTORIA“ biztosító társaság. (4—*)